

Життя дається тільки раз

Мета. Запобігати нещасним випадкам, сприяти охороні життя і здоров'я дітей, застерігати від необачних, необдуманих вчинків.

I. Вступна бесіда.

- Пригадайте, діти, тему нашої попередньої виховної години. Чи запам'ятали ви, що значить шанувати батька свого і матір свою?

- А чи задумувались ви над тим, яка найвища мета і найбільша мрія ваших мамі і тата?

Загалом ви правильно визначили: найбільша мрія батьків - щастя і добробут їх дітей. Вони подарували вам цей світ із блакитним небом і ясным сонечком, хлібними полями і прекрасними містами, ріками і горами. Пташиним співом і чудовими квітами, - світ, у якому вас чекає так багато цікавого, незвіданого. Життя прекрасне, незважаючи на труднощі. І коли воно обривається в юному віці - це велика трагедія, а для батьків - рана, яка вже ніколи не загоїться. Такі випадки, на жаль, трапляються, і найбільше їх - через нерозважливість і неслухняність дітей. Ось послухайте одну історію, не вигадану, а взяту з життя.

II. Слухання оповідання.

Павлик дуже любив свою маму. Коли її ніжні руки торкались його неслухняного чубчика, йому було так хороше, забувались усі неприємності... Але останнім часом він став уникати маминої ласки: ще побачать хлопці, кепкуватимуть, мовляв, мамин мазунчик... Він менше став прислухатись до маминих порад, повчань - не маленький, сам знає.

Цього ранку хлопчик зібрався до школи швиденько, чим приємно здивував неньку: любив-бо поніжитись у тепленькому ліжку. Сніданок їв похапцем, хоч до початку уроків часу було ще доволі.

- І чого так хапаєш, немов жене хтось за тобою?

- А в нас сьогодні контрольна з математики, от ми й домовились раніше прийти та разом повторити весь матеріал.

Павлик низько нахилився над тарілкою, щоб мати не помітила, як він почервонів. Адже збрехав: не скаже ж він мамі, що вони з Костиком вирішили перед уроками піти на річку й спробувати лід (Костику саме подарували нові ковзани).

Коли Павлик прийшов на берег, Костика ще не було. Річку скував лід, притрушений тоненьким шаром снігу. І якби не той сніжок, може, помітив би хлопець, що там, посередині, де бистрина, лід темніший, бо тоненький, може, був би обережніший...

Почепивши сумку з книжками на гілку верби, Павлик ступив на кригу.

Притупнув каблучком - лід витримав. Спробував проїхатись на підошвах, вичовганих ковзанками. Краса! Описав невелике коло при березі й поглянув на стежку, звідки мав надійти Костик.

"От сонько, знову проспав, - майнула думка. - Ось пройдуся разок до он того

берега й назад" ...

Розігнався й помчав до середини річки. Раптом під ногами тріснуло, хлопчик інстинктивно розкинув руки й опинився в крижаній купелі. Це сталося так несподівано, що Павлик навіть не встиг злякатися. Спробував, спершись на руки, підтягнутись і виповзти з холодної води, яка аж обпікала тіло. Але лід під руками обламався, й він шубовснув у воду. Швидка течія підхопила легеньке тіло хлопчика й потягла під лід...

III. Бесіда за прослуханням.

- Як ви уявляєте собі подальші дії?
- Чи жаль вам Павлика? А його маму?
- Хто винен у безглуздій смерті хлопчика?
- Чого йому не можна було забувати?
- Як ви гадаєте: чи сталося би нещастя, якби вранці Павлик не збрехав мамі?
- Чому він сказав неправду?
- Чи не було у вас ситуації, коли ви не брали до уваги повчань своїх батьків?
- Чому, на вашу думку, діти не люблять, коли їх повчають або "читають мораль"?

IV. Підсумок.

Звичайно, ви вже не маленькі й багато чого можете вирішувати самі. Іноді вам навіть здається, що цього не помічають дорослі, що вас недооцінюють. Це вас ображає, і хочеться іноді зробити навпаки.

Справді, свою думку треба мати, і неприємно, коли до тебе ставляться, як до малого. Правда?

Та ніколи не забувайте оцінити: а чи добре буде те, що ви задумали? До чого може привести той чи інший ваш вчинок?

До речі, правила безпеки життя існують не лише для дітей, але й для дорослих, і їх потрібно обов'язково дотримуватись. Пригадайте, де, у яких ситуаціях недотримання їх загрожує вашому здоров'ю і життю.

- 1) Під час користування домашніми газо- і електронагрівальними приладами (назвіть їх);
- 2) Під час прогулянок, екскурсій, походів, на пасовиську, в полі, в лісі, біля водоймищ;
- 3) На дорогах, вулицях, де рухається автомобільний транспорт;
- 4) У разі зустрічі з невідомими предметами, які можуть бути вибухонебезпечними;
- 5) Під час вживання фруктів і овочів.

Поговоримо про те, як поводитись у першій ситуації (іншим будуть присвячені спеціальні бесіди).

Уявіть, що Ви - господар (господиня) дому. Вам треба розігріти їжу, нагодувати молодшого братика, прибрати в кімнаті, випрасувати собі й братику одяг, погуляти з малим перед тим, як покласти його спати.

Розкажіть, що ви робитимете, якими приладами і як будете користуватися. (Один учень розповідає, інші, уважно вислухавши, мають сказати, чи дотримався "господар" усіх правил безпеки).

Підсумок. У народі кажуть: "На все воля Божа", "Без Бога ні до порога". Все це так, але не забуваймо: на те Бог дав нам розум і волю, щоб ми чинили правильно. Нагадаю вам ще одне прислів'я: "Береженого Бог береже". Тож будьте мудрими, обачними. Пам'ятайте, і дорослому не зашкодить послухати розумної поради, а тим паче вам, ще не дуже досвідченим. А мати, батько, дідусь чи бабуся, вчителі думають про ваше життя, хочуть, щоб воно було довгим і щасливим, застерігають від лихого. Завжди дійте так, щоб не зашкодити тому, що є у вас найціннішого, що дається лише один-єдиний раз, в своєму життю. Будьте завжди здоровими!